अयञ्च वृत्तान्तः कद्रूश्च वै सुपर्णौ चेत्यनुवाके प्रपञ्चितः । सहसा समानीयमानस्य तस्य सोमस्यैकं पर्णं छिन्नं सद्भूमौ पतित्वा पलाशवृक्षोऽभवत् । पर्णजन्यत्वात् तस्य वृक्षस्य पर्ण नाम सम्पन्नम् । सोमजन्यस्य तस्य सम्भरणेन सोमपानमेव प्राप्नोति ॥

पुनरपि तमेव सम्भारं प्रशंसति । "देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त । तत्पर्ण उपाश्रृणोत् । सुश्रवा वै नाम । यत्पर्णमयः सम्भारो भवति । ब्रह्मवर्चसमेवावरुन्धे' इति । देवाः क्वचिदेकान्ते पलाशवृक्षच्छायायामुपविश्य परस्मिन् ब्रह्मणि संवादं कृतवन्तः । तत् सर्वं समीपे स्थितः पलाशवृक्षोऽश्रृणोत् । शोभनं वस्तु श्रुतवान् इति व्युत्पत्त्या सुश्रवा इति तस्य नाम सम्पन्नम् । तस्मात् परं ब्रह्म श्रुतवतो वृक्षस्य सम्भरणेन ब्रह्मवर्चसमेव प्राप्नोति ॥

अथ चतुर्थं सम्भारं विधत्ते । "प्रजापतिरग्निमसृजत । सोऽबिभेत्प्रमाधच्यतीति । तꣳ शम्याऽशमयत् [११] 'तच्छमीशमित्वम् । यच्छमीमयः सम्भारो भवति । शान्त्या अप्रदाहाय" इति । प्रजापतिरग्निं सृष्ट्वा मामयमग्निः प्रधक्ष्यतीति भीतः शमीशाखया ज्वालामशमयत् । शमयत्यनेनेति व्युत्पत्त्या शमीति नाम सम्पन्नम् । अतस्तत्सम्भारः पूर्वं विद्यमानस्य दाहस्य उपशान्त्यै । इतः परमदाहाय च सम्पद्यते ॥

अथ पञ्चमं सम्भारं विधत्ते । "अग्नेः सृष्टस्य यतः । विकङ्कतं भा आर्च्छत् । यद्वैकङ्कतः सम्भारो भवति । भा एवावरुन्धे' इति । प्रजापतिना सृष्टोऽग्निस्त्वरया गच्छन् विकङ्कतवृक्ष-